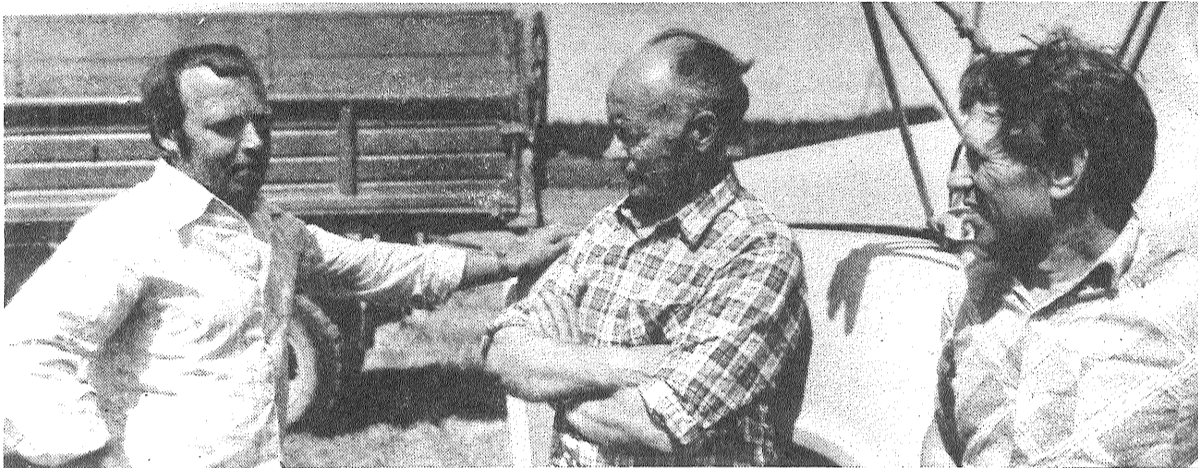

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 82 (5776)
12.
JULIJS
OTRDIENA.
1988. GADS
Maksa 3 kap.

LOPBARĪBAS SAGATAVOSANA — VISU RŪPE

Pērkona negaisos dimdošā vasara pārbauda zemnieku darba meistarību un izturību. So īpašību netrūkst kolhoza «Vārkava» laudim, kuri pratuši sarūpēt salīdzinoši prāvus sausā siena krājumus. (Kā liecina pārskats, varkaviēši līdz šim strādājuši vissekmīgāk.)

Saimniecības pirmajā ražošanas iecirknī slavējami strādā šoferi (augšējā attēlā no kreisās) Jāzeps Leikučs, Valērijs Saršuns un Valentīns Petrovs. Viņi lopbarības tonnas nekavējoties aizgādā līdz glabātavam.

Kopējā panākumā liela loma ir siena preses aprūpētājam Leonardam Usānam (attēlā pa labi).

J. SILICKA teksts un foto

Ko silē likt būs!

Ārkārtīgi svarīgi visus saimniecības spēkus virzīt lopbarības sagatavošanai. Izrādās, ka labam darba organizatoram arī šīs vasaras siena laiks, kad tūrumos ir kā karsta ūdens vannā, nav par šķērslī. Tiesa gan, mehānizatori un tehnika pa šīm pāris nedēļām ir tā izmērcēti lietū un izsusināti saulē, ka «muguras» kūp. Toties šodien, kad dažāda laba rajona saimniecība vēl ne pusē nav tikusi, kolhoza «Sarkanā ausma» dispečers Aivars Vanags ar jūtamu lepmumu saka: «Siena vasara ir smaga, bet mūsu laudis ar darbiem tiek galā».

Siena sezona sākās ar zāles konservēšanu un sausā siena sagatavošanu. Turpinājās (lietavu dēļ) ar skābsiena sagatavošanu. Saimniecībā pārliecinājušies, ka šī lopbarība govīm labi garšo. Tāpēc ar plāna izpildi vien saimniecībā neaprobežosies. Pēc bagātīgajām lietavām labi aug atāli. Domājams, ka tos izmantos arī zāles miltu gatavošanai. Kolhoza pagaidām sagatavotas 14 tonnas šīs lopbarības.

— Dārgi gan iznāk, bet šī manta ir laba, — piebilst Aivars Vanags. — Vismaz plānotās tonnas jāsārūpē.

«Sarkanajā ausmā» nedomā aizlaist bojā ne tonnu zālāju. Kamolzāle un stiebrzāles jau pāraug. Pēc lietavām tik kuplas sazēlušas, ka lopbarības tonnas krājas ātri. Lopu ziemas racionam sagatavos arī sēklas zālāju izkulas. Tās tiks kopā ar zirņu un auzu mīstru. Speciālisti pārliecinājušies, ka šāda lopbarība ir laba rezerve ziemas racionam.

Siena vasaru visi grib saulainu un dāsnu. Jāpieņem tāda, kāda tā ir. Galvenais, lai lopbarības

ražošanas «kēdē» no ierindas neizietu tās starpposmi. Sākot ar speciālistu, ražošanas organizatoru un beidzot ar laukkopju atbildību. «Sarkanajā ausmā» šo patiesību zina. Sākot ar pirmajām plaujas dienām (6. jūnijā uzsāka novākt rapša laukus) līdz šodienai, kad par jebkuru cenu un pūlēm cenšas uzkrāt siena tonnas. Ierindā ir visi dienesti — vadošo, inženiertehnisko un darbnīcu remontstrādnieku brigāde. Vadošie darbinieki siena laikā dežurē augu diennakti. Ne jau tāpēc, ka «Sarkanās ausmas» plāvēji, siena vedēji, zaļās masas blietētāji būtu bīkstāmi vai pārbaudāmi. Gadu gaitā šajā saimniecībā ir izstrādājies nopietns darba ritms, ar ko sarauduši visi — sākot ar ražošanas organizatoru un beidzot ar laukkopju. Mehānizatora darba maiņa ilgst tik, cik vajag. Strādā tā, kā savā piemējas dārziņā. Sogad lopbarības sagatavošanas gaitā nav bijis darba disciplīnas pārkāpumu. Bet speciālista klātbūtne vajadzīga. Ja nu tehnika iziet no ierindas. Arī — lai pusdienas un launags būtu savlaicīgi atvesti.

Vai «Sarkanajai ausmai» nav siena laika problēmu? Ir! Lietus nepaļauj garām viņu nopļautajiem zālāju tūrumiem. Bet... drošumā tomēr nogādāts vairāk lopbarības nekā citiem. Kad ir šķūnī un uz ventilatoriem, tad nebārtrauktā gaisa plūsma sienu uzturēs tādu kā vajag.

Un vēl. Darbu ritmu veicina nodarītā operatīva uzskaitē. Paveikto saskaitīto un labākos darītājus nosaka pa nedēļām. To darīs arī sezonas beigās. Tāpat vērtēs plāvēju darbu. Skābarības un skābsiena sagatavošanā — ik pēc 3,5 un 6 dienām. No

tā, cik ātros tempos uzkrāta tvertne, atkarīga samaksa par darbu. Piemaksas saņems labākie darba darītāji.

Dispečera nojauta ir pareiza: «Sarkanajai ausmai» lopbarības pietiks. Par spīti lietainajam laikam šī gada siena vāls ir pietiekami biezs un laikus savāks.

A. ILJINA

Pārskats

par lopbarības sagatavošanas gaitu rajona saimniecībās līdz 11. jūlijam (pēc rajona agrorūpniecības apvienības dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Sagatavots lopbarības vienības (procentos no plāna)		Sagatavots (procentos)	
	siens	skābsiens	siens	skābsiens
«Sīlukalns»	86	16	104	
«Sarkanā ausma»				
«Rīts»	81	28	115	
«Dubna»	71	30	105	
Suvorova	71	17	126	
«Nākotne»	69	32	74	
K. Marksa	68	35	84	
Leņina	67	37	97	
Dzeržinska	66	30	158	
«Vārkava»	63	49	61	
Aglonas p. s.	63	45	73	
Kirova	62	41	68	
«Zelta vārpa»	60	26	70	
M. Gorkija	57	21	100	
Rudzātu p. s.	56	35	58	
Raiņa	56	44	68	
«Krasnij Oktjabrj»				
	54	43	78	
Oškalna	49	38	78	
«Dzintars»	46	11	76	
Rušonas p. s.	39	10	31	
RAJONĀ	61	31	83	

SOCIALISTISKAS SACENSĪBAS REZULTĀTI LOPBARĪBAS SAGATAVOSANA (no 4. līdz 11. jūlijam)

Vieta un saimniecība	Sagatavots zāles lopbarības (proc.)
1. Leņina	34
2. Dzeržinska	29
3. «Sīlukalns»	26
4. Kirova	25
5. Aglonas p. s.	24
6. «Zelta vārpa»	23
7. K. Marksa	20
8. «Nākotne»	19
9. «Vārkava»	18
10. «Dzintars»	18
11. Suvorova	17
12. M. Gorkija	17
13. «Dubna»	15
14. Rudzātu p. s.	15
15. «Krasnij Oktjabrj»	13
16. Raiņa	11
17. Rušonas p. s.	11
18. «Rīts»	9
19. Oškalna	8
20. «Sarkanā ausma»	2

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Izslaukts no govs (kg) jūlijā I dekadē	+ salīdz. ar iepriekšējo dekadē (kg)	+ salīdz. ar to pašu laiku 1987. g. (kg)
«Krasnij Oktjabrj»	18,2	-0,7	+0,4
Leņina	16,3	-0,7	+0,6
Dzeržinska	14,2	-0,6	-0,6
«Sarkanā ausma»	13,7	-0,5	-1,0
Rušonas p. s.	13,0	-0,1	-1,0
Raiņa	13,0	-0,1	-1,8
Kirova	12,8	-0,1	+0,1
«Nākotne»	12,6	-0,1	-0,3
«Zelta vārpa»	12,6	-0,3	-1,2
«Rīts»	12,6	-0,5	-0,2
M. Gorkija	12,5	+0,1	+0,4
Oškalna	12,5	-0,2	+0,1
K. Marksa	12,4	-0,3	+0,7
Suvorova	11,8	-0,7	+0,1
«Dzintars»	11,6	-0,1	-0,3
«Sīlukalns»	11,5	-0,1	-0,2
Aglonas p. s.	11,0	-0,6	-1,3
«Vārkava»	10,8	-0,8	-2,1
Rudzātu p. s.	10,5	-0,3	-2,4
«Dubna»	10,3	-0,2	-1,3
RAJONĀ	12,9	-0,4	-0,5

ARODBIEDRĪBAS: DARBĪBAS RĀDIUSS

Lietderību parādīs laiks

Lielum lielajā Latvijas rajonu vairākumā nav vienota orgāna, kas koordinētu arodbiedrību darbību uz vietām. Ir tikai dažas nozaru rajonu komitejas un daudz vietējo pirmorganizāciju, kas ne vienmēr darbojas saskaņoti. Tāpēc interesanta ir Bauskas pieredze, kur jau vairākus gadus darbojas nozaru arodbiedrību rajona komiteju un lielāko pilsētas uzņēmumu arodkomiteju priekšsēdētāju darbības koordinācijas padome.

— Mēs kopīgi apspriežam un pieņemam attiecīgus lēmumus, kā nodarbināt jauniešus vasaras brīvlaikā, organizējam un koordinējam arodbiedrības aktīva mācības, — stāsta agrorūpnieciskā kompleksa arodbiedrības darbinieku Bauskas rajona komitejas priekšsēdētāja A. Galle.

Padomes uzdevums ir arī sekot reģiona sociālās attīstības jautājumu kompleksu risinājumu, ievērojot visu uzņēmumu un organizāciju darba kolektīvu intereses neatkarīgi no to resorpcijām. Tie ir jautājumi par autoceļu modernizāciju un uzturēšanu pienācīgā kārtībā, par medicīniskās palīdzības sniegšanas uzlabošanu iedzīvotājiem, par lauku iedzīvotāju labāku apgādāšanu ar pirmās nepieciešamības precēm.

— Vai ar laiku šādas padomes nedublēs vairākus jau pastāvošos orgānus? Piemēru taču ir atliku likām?

— Tāda iespēja pastāv. Un tāpēc mēs nekādā ziņā šīs padomes neuzskatām par posmu, kas būtu obligāts un vienots visiem reģioniem, — saka Latvijas

Republikāniskās arodbiedrību padomes organizācijas un instruktoru daļas vadītāja vietnieks V. Tokļonoks. — Viss ir atkarīgs no tā, kā šo ideju uzņems nozaru rajonu komiteju vadītāji uz vietām. Ja viņi uzskatīs, ka šāda kolektīva lēmumu apspriešanas un izstrādāšanas forma vietējos apstākļos ceļ arodbiedrības autoritāti, tad padomi izveidos, tā kļūs par arodbiedrības aktīva efektīvu štābu, bet, ja tas būs vēl tikai viens starposms, tad atteiksies no tās izveidošanas.

Atliek piebilst, ka nesen līdzīgas padomes izveidotas Talsu un Madonas rajonos. Pasākums ir interesants. Un tikai laiks parādīs tā dzīvotspēju.

S. LAĻUSKINS,
TASS korespondents

ZINĀTNE — PĀRBŪVES PROCESAM

Karjera. Vai tas ir slikti?

Viduslaikos to varētu saukt par buršanu. Piemēram, kādam daudzsolosam jaunajam inženierim viņi «pareģoja» nākotnē daudz nepatīkšanu, ja viņš kļūs par liela kolektīva vadītāju. Turpretim citam — strauju karjeru. Taču šīs prognozes nebūt nav fantāzijas un iztēles augļi, bet gan Latvijas PSR Socioloģiskā centra kadru potenciāla vērtēšanas laboratorijas speciālistu ikdienas darbs.

«Mūsu ieteikumiem bieži vien ir svarīga nozīme cilvēka dzīvē,» saka centra direktors Leons Meņšikovs. «Cilvēka darbā liela loma var būt ne tikai profesionālajam zināšanām, bet, kā liecina prakse, — arī raksturam. Piemēram, nevar apgalvot, ka

teicams konstruktors noteikti būs labs konstruktoru biroja vadītājs, ja viņam ir autoritāras personības iezīmes.»

Pēdējā laikā sevišķi svarīgi ir izraudzīties un sagatavot tādu vadošo kadru, kas spētu strādāt jaunajos apstākļos. Reformas ekonomikā, uzņēmumu patstāvības paplašināšana un padomju sabiedrības demokrātizācija mudina daudzus administratorus revidēt vadības metodes, par kuru pareizību vēl nesen neviens nešaubījās.

Pieņemot lēmumus, viņiem tagad jāņem vērā gan kolektīva sabiedriskā doma, gan jauninājumu sociālās sekas. Bez socioloģisko dienestu palīdzības šeit neiztikt. Turklāt, ja agrāk sva-

rigs šķita tikai darbinieka centīgums, tad tagad augstu tiek vērtēti ar iniciatīvu apveltīti lietpratīgi cilvēki. Šādu personību noteikšanu sociologi uzskata par vienu no saviem galvenajiem uzdevumiem.

Līdztekus zinātniskajam darbam, centrs sniedz republikas organizācijām un uzņēmumiem praktisku palīdzību sociālo pētījumu veikšanā, sociālajā plānošanā un darba kolektīvu vadīšanā. Centrs, kurā strādā rūpniecības sociologi, psihologi, fiziologi, ekonomisti un augstas kvalifikācijas administratori, savā darbā balstās uz komerciāliem pamatiem, pārtiekams no savu pakalpojumu pārdošanas.

TASS — LATINFORM

Pieredze!

Zāles milti, ko šajā sezonā ražo Ogres rajona agrofirma kolhozs «Lāčplēsis», ir ne tikai vērtīga, bet arī lēta lopbarība. Vitamīnizēto miltu ražošanas agregāts tagad darbojas ar gāzi. Pāreja uz mūsdienīgu degvielas veidu ļāvusi saimniecībai manāmi sama-

Lēta lopbarība

zināt šis agrāk diezgan dārgās produkcijas pašizmaksu: tagad viena tonna zāles miltu saimniecībai izmaksā mazliet vairāk nekā 100 rubļus. Tas ir uz pusi lētāk, nekā ražojot miltus ar dīzeļdegvielu.

LATINFORM

Izdevniecība „Liesma“ piedāvā

Daudzveidīga bijusi izdevniecības «Liesma» pēdējo trīs mēnešu grāmatu raža.

Kritikas un literārā mantojuma redakcijā iznācis sen iecerētais un gaidītais A. Elksnes dzejoļu krājums «Es visu mūsu mīļus esmu», sapemts ikgadējais «Kritikas gadagrāmata» 15. laidniens. Jau pirms Ligo svētkiem varēja iegādāties Jāņu dziesmu krājumu «Ligo», kurā ievietotas pamatzdziesmas bez variantiem no K. Barona «Latvju dainu» 5. sējuma. Nākusi klajā arī Aleksandra Caka daiļradei veltītā M. Grīnfeldes un V. Rūmnieka grāmata «Kāpēc es esmu Caks?».

Mūsdienu oriģinālās daiļliteratūras redakcijā popularitāti ieguvušo sēriju «Pirma grāmata» papildinājuši divi darbi — J. Lejina prozas grāmata «Mūsu stacija» un J. Kākuļa dzejas krājums «Dieva caurā kabatiņa». Domājams, ka interesi izraisīs arī Jāņa Zīgura romāns «Sadegušais portrets: Atmiņu mozaika» par Latvijas PSR Tautas dzejnieci Mirdzu Kempī; Olgas Lisovskas dzejoļu krājums «...rit, pie dienas», dramaturga un režisora Arija Geikina pirmais lugu krājums «Ogles sirds». Grāmata «...zaudējuši — raudam» Ingrida Sokolova turpina izsāpēto tēmu par Lielā Tēvijas kara skaudrajiem notikumiem. Satīriskās divindes un četrindes uzplaiksnī Jāzeps Osmana krājums «Dots oret dots».

Padomju tautu tulkotās daiļliteratūras redakcijā «1000 rindu» sērija izdota S. Maršaka dzejas izlase «Laikrite» latviešu un krievu valodās. Ar romānu

«Atbalsta punkts» (I, II daļa) sērijā «Jaunības bibliotēka» krievu padomju rakstnieks A. Koptelovs pabeidz triloģiju, kas veltīta V. I. Leņina dzīvei un darbībai. Par šo romānu autoram piešķirta PSRS Valsts prēmija. Lasītāji sagaidījuši arī PSRS Valsts prēmijas laureāta O. Rudņeva kinoromānu «Ilgais ceļš kāpās» latviešu valodā.

Norvēģu rakstnieks Trigve Gulbransons ar savu vienīgo romānu «Un mūža meži šalc» ieguva pasaules slavu. Cerams, ka tikpat populārs tas kļūs arī pie mums Latvijā. Romāna darbība risinās 18. gadsimta otrajā pusē Norvēģijas ziemeļos.

Polu rakstnieka Veslava Miļivska romāns «Akmeņi uz akmeņa» ir spilgtākais lauku tematikai veltītais darbs pēckara laikā Polijā.

Ārzemju tulkotās daiļliteratūras redakcijā cer šomēnes saņemt un nodot lasītāju vērtēšanai arī amerikāņu rakstnieces E. Glāzgovas romānu «Kailais lauks», kura centrā — kādas neatlaidīgas, enerģiskas fermeru meitas liktenstāsts. Šis darbs apliecina vienkārša lauku darba cilvēka garīgo spēku, zemes un dabas skaistumu.

Cerams, ka jaunais lasītājus priecēs bulgāru tautas vasaku krājums «Sērdiene — Zeltaine» sērijā «Brīnumzeme». Bet sērija «Bilīte» patīkamam pārsteigumu sagādājis Jāņa Baltvilka otrais prozas krājums «Stāsti par ceļotājiem». Otomāna Rikmana hērānības dienu ielotumi lasāmi grāmatā «Nevarastie darbi». Jaunākā skolas vecuma bērniem domāts Jāņa Petera dzejoļu krā-

jums «Kovārnis korī» un igauņu rakstnieces Iras Lemberes stāsts «Jāņuks — skolnieks». Bet pirmsskolas vecuma bērniem izdota bagātīgi ilustrēta grāmata «Vladimirs Iljičs Leņins».

Ne vien speciālistiem, bet arī plašam lasītāju lokam domāts periodiskais krājums «Latviešu tēlotāja māksla».

Divas interesantas grāmatas var iegādāties teātru mīļotāji — A. Burtņieces darbu par Latvijas PSR Tautas skatuves mākslinieces Lūcijas Baumanes darba gaitām un L. Akurāteres stāstu par diviem latviešu padomju teātra meistariem — Irmgardi Mitrēvici un Nikolaju Mūrnieku.

Latviešu komponista klasika Jāzeps Vītola 125 gadu jubileju sagaidīsim ar paša mūzika atmiņu krājumu «Manas dzīves atmiņas».

Krievu lasītāji var iepazīties ar vienu no populārākajiem Dagnijas Zigmontes romāniem «Laiņu lāsts», kas izdots sērijā «Mūsdienu latviešu romāns». Saistoša un laikmetīga lasāmviela ir sesdesmitajos gados sarakstītais Aleksandra Beka romāns «Iecelšana jaunā amatā», kas atsedz uz administratīvām metodēm balstītu pārvaldes aparāta mehānismu. Krievu valodā varēsīm lasīt arī V. Mihailova romānu «Viens uz ceļa», kura sižeta pamatā ir riskantais karavīru darbs mūsu dienās Baltijas kara apgabalā.

I. LĀCE,

Izdevniecības «Liesma» Grāmatu propagandas un reklāmas redakcijas vadītāja

Labs sākums

Rita Vilcane ražošanas apvienības «Daiļrade» Līvānu iecirknī sāka strādāt jau 1984. gadā — vēl būdama Līvānu 1. vidusskolas skolniece. Interesi par seno audējas amatu meitenei radīja un nostiprināja viņas vecāki — Tekla un Jānis. 1986. gadā Rita kļuva par mūsu kolektīva piņtiesīgu locekli. Un sākās audēju dinastijas turpinājums.

Aizvadītie gadi pierādīja, ka Rita dienās kļūs par meistariņu audēju — jau tagad jauniete izpelnījusies Goda rakstu. Par centīgu un kvalitatīvu darbu. Protams, viss vēl ir priekšā. Taču sākums dzīves ceļam ir labs.

S. PRIKULE,
iecirkņa meistare

Tēvs un dēls

Jānis Rudzītis un viņa dēls Ivars kolhozā «Rīts» ir vieni no labākajiem mehanizatoriem. Par šādiem vīriem saka: «Viņiem pa pēdām nav jāiet — viss būs izdarīts laikus un godam».

Vasarā galvenais uzdevums — sagatavot lopbarību. J. Rudzītis strādā ar savācējpiekabi «Sigulda», bet I. Rudzītis — ved sienu kīpas uz šķūni.

Nesen Ivaram ģimene kļuva par Līvānos ražotās mājas saimniekiem. Tātad — rit bagāta vasara.

J. SILICKA foto

PROBLEMA GAIDA RISINĀJUMU

Par ūdensslēpotājiem un Eikša ezeru

Sogad aprit desmit gadi, kopš mūsu rajonā darbojas ūdensslēpošanas sekcija. Pie Eikša ezera uzbūvēta treniņu un sacensību bāze, meistariņu apguvuši pirmie šī sporta veida entuziasti. Pavisam nesena Diāna, Ingus, Valdis un pārējie bija vēl pīpri pusaudži, bet treneris — tāds jauns un stalts... Tagad kādreizējā iesācēji nu jau paši skolo mazos ūdensslēpotājus, bet trenerim matos — ne viena vien sirmā šķipsna.

Sportistiem — savi prieki un rūpes. Prieks par to, ka ūdensslēpošanas bāzes slava izskanējusi pa visu Padomju Savienību, ka Ingus Buks kļuvis par PSRS čempionu un gatavojas Eiropas čempionātam, ka vairākkārt gūtas jaunatnes čempionātu balvas, ka pašu būvētajos namiņos šovasar zēnu un meiteņu ir tik daudz kā nekad agrāk. Bet ir arī rūpes — ezers «slimo». Ar katru gadu Eikša ūdeni kļūst arvien piesārņotāki.

Jānis Kokins joprojām cīnās, lai daudzie ezera saimnieki — 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde, starpsaimniecību celtniecības organizācijas cehs, padomju saimniecība «Rušona», dārzenkopības kooperatīva biedri un vietējā ciemata iedzīvotāji — būtu vienlīdz atbildīgi par ezera likteni. Uztrauc arī pārgalvīgie peldētāji, kuri atļaujas veldzēties tieši tur, kur riņķo motorlaivas. Treniņu, pat sacensību laikā, «Drosmiņo» pulks tagad kļuvis vēl kuplāks, jo viņpus ezera izveidoies dārzenkopības kooperatīvs. Un trenerim šobrīd nekas cits neatliek, kā tikai lūgt siera rūpnīcas kooperatīvu, lai iezogu savu teritoriju (vismaz nie ezera). Protams, uzņēmuma laudim jāizraugās peldvieta, kur atrastos tālāk no ūdensslēpošanas trasēm.

Vārdu sakot: ezera daudzajiem saimniekiem jāprot sadzīvot tā, lai viens otram netraucētu.

Jānis Kokins arī PSRS čempionāta priekšvakarā (sacensības

notiks no 4. līdz 7. augustam) ir norūpējies ne tikai par to, kā tam labāk sagatavoties un uzņemt sportistus, bet arī par ezera pasargāšanu no turpmākās piesārņošanas. Tas ir saprotams, jo bāzes izveidošanā ielikts ļoti daudz darba. Sakopta teritorija. Tur, kur pacelas vasaras mājiņas un tribīnes, kādreiz bija atkritumu izgāztuve. Cik tonnu zemes te netika atvests, lai ezera piekraste izskatītos tāda, kāda tā ir pašlaik! Ūdensslēpošanas entuziasts Antons Kotāns par pirmajam grants kravām šoferiem kādreiz maksāja no savas kabatas...

Vasarā pie ezera zied puķes, kūsa darbs un čalo bērni. Bet dažus metrus tālāk... ezera plūst ciemata un ceļu neatīrītie notekūdeņi. Tuvāk ezeram (arī tā otrajā pusē) izvietotas kūtiņas un liellopu ferma. Līdzās tām — kūsmēslu izgāztuves, atkritumu kaudzes.

Diemžēl neviens (arī vietējie

dabas draugi), kuri it kā cīnās par ūdeni un atpūtas vietas tīrību, zivju saglabāšanu) nepārliūko, kas šajās lietainajās dienās plūst no kalna uz ezeru. Lūk, arī rezultāts: vienā litrā notekūdeņu, kuri ieplūst Eikša ezerā, skābekļa trūkums 56 reizes pārsniedz normu. Turpretim sauso vielu tajos ir 6 reizes vairāk par pieļaujamo (!).

Tiek ignorēts Latvijas PSR Ministru Padomes lēmums par ūdenskrātuvju piekrastes joslu aizsardzību. Ezera licī uz grants mākslīgā uzbūvēta uzcelta propāna un butāna noliktava, sūkņu stacija. Degvielas un smērvielu noliktava, kura atrodas 50 metrus no ezera, nenodrošina naftas produktu drošu uzglabāšanu. Daļa no ezera piekrastes pārvērsta par ražošanas atkritumu izgāztuvi.

Visu šo patvaļību, barbarisku attieksmi pret dabu pieļāvuši Rīgas ceļu būvmateriālu kombināta 4. cehs un Preiļu starp-

saimniecību celtniecības organizācijas dzelzsbetona konstrukciju cehs. Jā, noliktavu paredzēts pārcelt citur. Kad? Sodien, kad notiek gatavošanās PSRS čempionātam, tas ir noziegums ne tikai pret dabu, bet arī pret cilvēkiem, pret viņu veselību. Bērni taču bāzē trenējas augu dienu. Jājautā: kāpēc savrupinājusies un klusē tāda solida iestāde kā sanitāri epidemioloģiskais dienests? Kāpēc tas nekontrolē, kā, piemēram, republikas Autotransporta un šoseju ministrija realizē pasākumu plānu ekoloģiskās situācijas uzlabošanai pie Eikša ezera?

Patlaban ūdensslēpotāji atkal ir nobažījušies — par jauniekārtoto Preiļu 24. CRBP degvielas noliktavu. Ezeru «baro» apakšzemes avoti. Noliktava ierīkota karjerā, kur grants izņemta līdz ūdens artērijai — avota vietā (vietējie laudis zina teikt). Arī ciema iedzīvotāji nobažījušies: ka tik degvielas paliekas nenokļūst līdz dzeramajam ūdenim!

Sportistu acu priekšā, kā bija agrāk, ar tiklu ūdeni pēc zivīm neiebrīdīsi. Tāpēc, domājams, kļūst pa ciematu runas, ka Kokins ar savām motorlaivām no ezera zivju ikrus izdzenot krastā un ūdeni piesārņojot arī. Tiek meklēti arī citi iemesli, lai «izdzīvotu» ūdensslēpotājus, — motorlaivas taisot lielu troksni, nevarot iekārtot peldvietu utt. Nav saprotams, kāpēc daļa sabiedrības neredz galveno, proti — zivju krājumi var pilnīgi izsīkt tāpēc, ka ražošanas organizatori gadu desmitus parādūši no dabas tikai ņemt, bet nesaudzīgi un pavirši.

Sādu attieksmi daba cilvēkam nepiedod. Kā pierādījums tam: Eikša ezera pašreizējais stāvoklis un situācija, kādā šobrīd nokļuvusi ūdensslēpošanas sekcija. Un jautājums «būt vai nebūt?» ar katru dienu kļūst arvien akūtāks.

A. ILJINA

INFORMĒ 01

Junija mūsu rajonā notikuši 8 ugunsgrēki.

1. jūnijā nodega Rušonas ciema Siveriņa sādžas iedzīvotājam L. Šcerbakovai piederošā pirts — nebija pareizi ierīkota akmeņu krāsns.

9. jūnijā Turku ciema Jaunsilavās (kolhoza «Zelta vārpa» dzīvojamajā mājā) pērkona laikā aizdegās televīzijas kabelis un loģu aizkari.

11. jūnijā Rožupes ciema Kivleniekos nodega pilsoni A. Budencovai piederošā dzīvojamā māja. Ugunsgrēku ļaunprātīgi izraisīja kāds pilsonis N. Materiāli par šo lietu nodoti izmeklēšanas nodalī. Šī paša ciema Muceniekos todien notika vēl viens ugunsgrēks — pilsona I. Martinova dzīvojamā mājā bez uzraudzības bija atstāta aizdegta gāzes plīts.

12. jūnijā Līvānos, Rīgas ielā 204 izcēlās ugunsgrēks E. Kalvānam piederošajās saimniecības ēkās. Negadījuma vaininieki — nepiederošas personas, kas smēķējot neuzmanīgi rīkojās ar uguni.

25. jūnijā aizdegās Rožupē F. Raščevskim piederošais šķūnis, kurā bērni rotājās ar uguni.

28. jūnijā no nepareizi uzbūvēta dūmvada izlidojušās dzirksteles aizdedzināja šķūni, kas piederēja Aizkalnes ciema iedzīvotājam I. Kažemākam.

30. jūnijā notika ugunsgrēks Preiļos — Mehānizatoru ielā. Neuzmanīgas smēķēšanas rezultātā aizdegās pilsonim A. Seļnovam piederošā garāža.

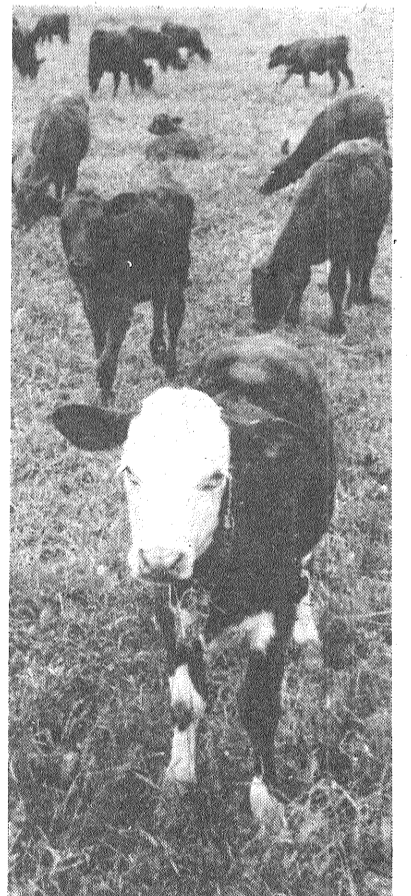
Ugunsgrēki nodarīja mantas īpašniekiem 14 515 rubļu lielus zaudējumus.

Par ugunsdrošības noteikumu neievērošanu pie administratīvās atbildības saukti 7 cilvēki. Būvniecības izteikts K. Marksa kolhoza mehāniķim A. Krumpānam. Ar naudas sodu sodīti K. Marksa kolhoza priekšsēdētājs J. Livmanis (25 rubļu apmērā), šī paša kolhoza galvenais mehāniķis A. Bricis (15 rubļu). Naudas sodi uzlikti Suvorova kolhoza traktoristam V. Voldinam, pilsonim A. Martinovai un N. Nezālei, kolhoza «Dubna» šoferim A. Raščevskim, K. Marksa kolhoza aizliegts ekspluatēt katlu mājas elektrosaimniecībubenzīna tankus un tvertnes ar degvielu un smērmateriāliem Ardavā, arī kurināmā padeves sistēmas saimniecības linu kalītē.

I. REGULEVSKIS,

Valsts ugunsdzēsības uzraudzības inspektors

Ganībās

J. ZANDES fotoitide

VĒSTUĻU APSKATS

Kas cilvēkam sāj,
kas viņam rūp...

NAV TĀDAS dienas, kad pasts neatnestu vēstules no jums, cienījamie lasītāji. Tajās — jūsu rūpes un sāpes, satraukums par negatīvajām sabiedrības un ikdienā. Jūsu vēstulēs — arī konkrēti priekšlikumi, kā panākt, lai mūsu dzīve kļūtu gaišāka un labāka.

G. Ancāns, pensionārs no Līvāniem, savā vēstulē pieskaras šobrīd ļoti aktuālam jautājumam — starpnacionālajam attiecībām, divvalodībai. Un ierosina: skolās ar krievu mācībuvalodu jāievieš 11 klašu kurss un latviešu valodas mācīšanai jāatvēlē tāds pat stundu skaits kā krievu valodai skolās ar latviešu mācībuvalodu. (Šo vēstuli mūsu lasītājs uzrakstījis, atsaucoties uz aicinājumu izteikt priekšlikumus partijas XIX Vissavienības konferencei, taču to saņēmām par vēlu, tāpēc šodien izmantojam apskatā.)

Sabiedrību patlaban uztrauc dabas aizsardzības problēmas. Arī priekšā J. Smuksta vēstule liek aizdomāties: vai vienmēr pret apkārtējo vidi, tās saglabāšanu izturamies prātīgi?

Zēl, garām ejot, noskatīties, cik nežēlīgi celtnieki apietas ar kokiem, kuri aug viņu būvobjektu malīnā, — raksta mūsu lasītājs. — Vai tad viņi nesaprot, ka arī jaunajās mājās dzīvos cilvēki, kuri varbūt gribēs, lai tuvumā aug kāds koks.

Sajā sakarībā J. Smuksts stāsta par vērojumiem būvlaukumā Preiļos. Lenina ielā, kur top jaunā daudzstāvu māja. Viņš redzējis, kā te sakropļots jauns žaļoksnējs ozoliņš, kā iekrāvēja kauss ilgi kulstījies bērza zarus, jo mašīna stāvējusi tam gluži līdzās.

Vienmēr esmu dzirdējis (par to daudz arī raksta), ka pret dabu jāizturas saudzīgi. Vai vienmēr jāiet tikai taisni, ja var iet arī ar likumu? Vai tiešām vienmēr tur, kur strādā celtnieki, visiem kokiem obligāti jābūt iznīcinātiem, kaut arī tie darbam netraucē? — jautā lasītājs.

Dusmīgu vēstuli mums atrakstījis līvānietis V. Jansons. Viņš ir saūtis par «Preses apvienības» kiosku darbu. Pirmkārt, lasītāju neapmierina tas, ka kioskos nevar iegādāties daudzus populārus laikrakstus un žurnālus. Otrkārt, V. Jansons izsaka neizpratni, kāpēc šajos kioskos tirgojas ar tabakas izstrādājumiem.

Sazinājāmies ar «Preses apvienības» rajona aģentūru. Mums paskaidroja, ka pieteikumus, kurus aģentūra iesniedz uz laikrakstiem un žurnāliem mazumtirdzniecībai, regulāri neizpilda. Citiem vārdiem, netiek saņemts tas daudzums periodisko izdevumu, kurš pieprasīts. Kāpēc? Pēdējā laikā krasī pieaudzis lasītāju pieprasījums pēc jo daudziem populāriem preses izdevumiem, tāpēc mazumtirdzniecībā nonāk tikai tas, kas palicis pāri pēc parakstīšanās. Bet cilvēki tomēr grib lasīt periodiku. Kā būt? Izeja ir viena — pasūtīt valadzīgo laikrakstu vai žurnālu. Par tirdzniecību ar tabakas izstrādājumiem mums paskaidroja, ka šis jautājums drīz tiksot atrisināts un cigaretes kioskos valrs nepārdošot.

Līvāniete F. Petkeviča ir uztraukusies par bērnu un pusaudžu uzvedību vakara stundās.

Dzīvoju Biedrības ielā, — viņa raksta. — Mūsu pagalmā pulcējas bērni no četrām mājām. Līdz pulksten 24.00 nav ko domāt par gulēt išanu. Visvairāk traucē mopēdisti, kuri taisa eļļu troksni. Bet vakaros pēc garas darba dienas gribas atpūties. Agrāk dzīvojām Ogrē. Tur bija kārtība. Vakaros ielās dežurēja patruljas no bērnu ištabas, kā arī kārtības sargi. Ja pēc plkst. 21.00 kāds pusaudzis daudzās apkārt ar mopēdu vai velosipēdu, viņam to vienkārši atņēma, un bija jāmaksā sods. Seit, Līvānos, neesmu redzējis nevienu kārtības sarga, kurš kaut drusku paaierosētos par pusaudžiem. Liekas, te savs vārds jāsaka pilsētas izpildkomitejai, sabiedriskās kārtības posteņiem.

Cerams, ka Līvānu pilsētas izpildkomiteja šo vārdu arī teiks. Tāpēc gaidām no tās atbildi uz mūsu laikraksta lasītājas izvirzītajiem jautājumiem, proti — kas tiek darīts, lai pusaudži bez jēgas nekļūtu vakaros pa ielām un netraucētu iedzīvotāju mieru?

Līvāniete B. (redakcijai viņa minējusi savu uzvārdu un adresi, taču lūdz to neuzrādīt) mums jautā:

Si gada 11. jūnijā jūsu laikrakstā bija ievietots materiāls «Izslēgti no partijas». Starp citu, tajā bija minēta Līvānu apavu darbnīcas bijusi brigādiere Anna Jakimoviča, kura pieļāvusi 1 515 rubļu lielu naudas iztrūkumu. Ar laikraksta starpniecību paskaidrojiet, kurš segs šo iztrūkumu. Vai bijusi brigādiere A. Jakimoviča, vai arī šīs darbnīcas pārējie darbinieki?

Lasītājas jautājumu darījām zināmu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktoram V. Veleckim. Viņš atbildēja: iztrūkums (1 515 rubli) jau segts, to izdarījusi pati A. Jakimoviča.

Vēstules... Dažādas pēc saturā, taču gandrīz katrā — kon-

P. STRAITS

ARSTA PADOMS

Veselība — mūsu pašu rokās

Tuberkuloze ir konstatēta visos kontinentos. Slimības lielās izplatības svarīgākais iemesls ir tās infekciozais raksturs. Baktērijas izplatās ar sīkiem krēpu pilieniem un siekalām, kas izdalās klepojot, šķaudot, smeļoties. Tie izsējas gaisā 0,5 — 1,5 metru rādiusā un saglabājas gaisā 30 — 60 minūtes. Krēpu pilienos baktērijas ir lielos daudzumos. Līdz ar gaisu tās nokļūst slimnieka tuvumā esošo bērnu vai pieaugušo cilvēku plaušās. Iespējams arī cits inficēšanās ceļš — ar gaisa starpniecību. Krēpu pilieni, nokļūstot uz slimnieka drēbēm, veļas, kā arī uz mēbelēm, paklājiem, sienām, izžūst, taču tajos esošo mikrobu dzīvesspējas saglabājas ilgi. Ja šādas apģērbus turpat purina vai arī nepietiekami rūpīgi šo telpu uzkopj, gaiss piesārņojas ar izžuvošu krēpu daļiņām, kuras nokļūst cilvēku elpošanas ceļos.

Tuberkulozes mikrobaktērijas var iekļūt organismā arī citā ceļā: ar barību, lietojot nevērtu vai nepietiekami pasterizētu pienu vai slikti izvērtu gaļu (arī, ja liellops bijis slims ar tuberkulozi). Slimā māte, skūpstot savu bērnu, var viņu inficēt.

Tuberkulozes attīstību un slimības smagu norisi veicina sliktā ēdināšana, nelabvēlīgi darba apstākļi. Ar tuberkulozi bieži slimo tie cilvēki, kuri pārmērīgi lieto alkoholiskos dzērienus. Slimības saasināšanās saistīta ne tikai ar alkohola kaitīgo ietekmi, bet arī ar šo cilvēku nenormāliem darba un sadzīves apstākļiem.

Atsevišķām sievietēm organisma aizsargspējas negatīvi ietekmē grūtniecība, dzemdības, aborti. It sevišķi gadījumos, kad ir sarežģījumi.

Ar tuberkulozi slimo dažāda vecuma un dzimuma cilvēki. Šis saslimšanas rezultātā var tikt bojātas ne vien plaušas, bet arī citi orgāni: kauli, acis, āda, nieres, limfātiskā un nervu sistēma. Dažos gadījumos slimība sākas pēkšņi un atgādina plaušu karsoni vai vēdertīfu. Vairumā gadījumu tā sākas lēni, nemāmi un slēptā formā. Tādēļ to atklāt iespējams tikai nejauši, piemēram, izdarot rentgenoloģisko apskati.

Tuberkulozes sākumstadijas atklāšanā liela loma ir tieši rentgenoloģiskajai apskatei. Sā-

dā apskatē iespējams atklāt slimību arī tajos gadījumos, kad nav novērojami nekādi citi slimības simptomi, kas ļautu atšķirt to no parastās gripas vai bronhīta. Ja šajā laikā veic nepieciešamo ārstēšanu, vairumā gadījumu tiek panākta pilnīga un noturīga atveseļošanās. Diemžēl to vai citu iemeslu dēļ atsevišķi cilvēki izvairās no rentgena un fluorogrāfijas apskatēm. Daži griežas pie ārsta nevis tūlīt, tiklīdz viņi sāk justies slikti, bet gan pāris mēnešus vēlāk. Pa šo laiku viņi bieži vien nodarbojas ar pašārstēšanos, kā ietekmē pašsajūta režīmā var arī uzlaboties, piemēram, var mazināties klepus, normalizēties temperatūra. Diemžēl slimības attīstības process savu aktivitāti nezaudē. Slimība var strauji progresēt. Kad slimnieks beidzot griežas pie ārsta, stāvoklis jau var būt ievērojami pasliktinājies. Tad nereti atklājas, ka tuberkuloze savā attīstības procesā ir nopietni bojājusi plaušas: tur izveidojušies lieli slimības perēkļi, kuriem sabrūkot, rodas dobumi (kavernas). Šāda cilvēka krēpās bieži vien atrodams mikrobaktērijas. Slimais tādējādi kļūst par baciļu izplatītāju. Tiesa, šodien pat tik nopietnos gadījumos slimība ir izārstējama, kaut gan atveseļošanās process ir ilgstošs. Dažreiz atveseļošanās iespējama tikai pēc ķirurģiskas iejaukšanās.

Gadās arī tā, ka slimību atklāj savlaicīgi un uzsāktā ārstēšana dod zināmu efektu, taču pozitīvi rezultāti var izpausties, ja slimnieks tālāk atveseļošanās gaitā neregulāri vai nekārtīgi lieto medikamentus, priekšlaicīgi pārtrauc ārstēšanos, pārkāpj noteikto ēšanas, darba un atpūtas režīmu, kā arī, ja pārmērīgi lieto alkoholiskos dzērienus, smēķē. Tas noved pie tā, ka uz laiku pieklususi slimība atkal paasinās.

No tuberkulozes VAR IZVAIRĪTIES. Profilakse — namats cīnā ar tuberkulozi. Daudz kas atkarīgs pirmām kārtām no pašiem raiona iedzīvotājiem. Ir nepieciešams laikus iziet dispanserizāciju un fluorogrāfisko apskati, bet, jūtot nespēku, vaļņg nekavējoties griezties pie ārsta. Atcerieties: jūsu veselība ir jūsu pašu rokās!

A. LIOZNOVS,
prettuberkulozes dispansera
galvenais ārsts

NOTIKUMI

Lūdzam iedzīvotāju palīdzību!

Sī gada 10. jūlijā (apmēram pulksten 22.00 vakarā) Pelēcos, pie ēkas, kurā izvietojies K. Marksa kolhoza klubs un kantoris, pagaidām vēl nenoskaidrots transportlīdzeklis uzbrauca astoņpadsmitgadīgajai Solvītai Lazdānei. (Viņa dzīvo Rožkalnu ciemā.) S. Lazdāne ir smagi ievainota, tagad ārstējas slimnīcā.

Avārijas vaininieks (iespējams, ka transportlīdzekli brauca vairāki cilvēki) no avārijas vietas aizbēga, pat nemēģinājis sniegt cietušajai pirmo medicīnisko palīdzību. Līdz ar to ir izdarīta ne tikai krimināli so-

dāma darbība, bet arī pieļauts absolūti netikumisks nodarījums. Milicijas darbinieki, protams, meklē vainīgo (censās arī noskaidrot transportlīdzekļa piederību). Lai meklējumi ātrāk vainagotos sekmēm, lūdzam palīgā rajona iedzīvotājus (arī jebkuru cita rajona vai pilsētas iedzīvotāju), kas kaut ko par šo notikumu zina.

Zvanīt pa tālruniem: 02, 22002, 21203.

J. ULJANOVS,
rajona VAI nodaļas priekšnieks

Redaktors P. PIZELIS

izglītību. Mācību ilgums — 1 gads 10 mēneši.

Ieskaitīšana tehnikumā pēc 15. augusta uz dokumentu konkursa pamata. Bez iestāju eksāmeniem.

Dokumentus pieņem no 25. jūnija līdz 15. augustam. Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Adrese: Jēkabpils. Padomju ielā 1, tālruni: 32442, 31443.

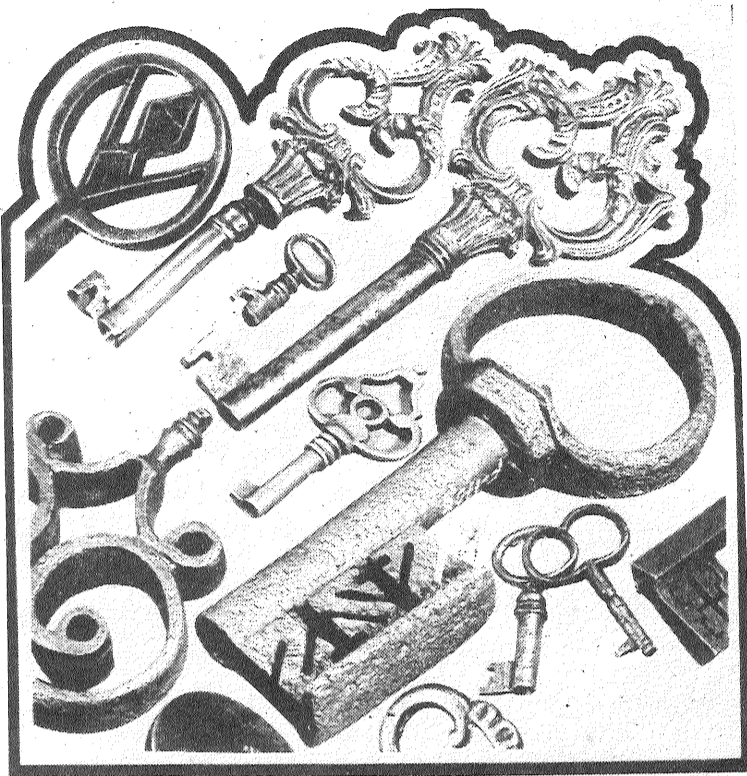
JĒKABPILS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam šādās specialitātēs:

— lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedība — ar astoņpadsmitgadīgās skolas izglītību. Mācību ilgums — 2 gadi 10 mēneši.

— lauksaimniecības uzņēmumu plānošana — ar vidusskolas

Sludinājumi * Līdzjūtības

Drošākā atslēga jūsu kolekcijai —
LIGUMS PAR APDROŠINĀŠANU!

Jaunais pakalpojumu veids ļauj apdrošināt:

- kolekcijas,
- unikālus, antīkus priekšmetus,
- juvelierizstrādājumus.

Kolekcijas (vienveidīgu priekšmetu sakopojumu — gleznu, kalendāru, pastmarku, atklātņu, nozīmīšu, augu, minerālu u. c.), kurām ir zinātniska, vēsturiska vai mākslinieciska nozīme, kā arī antīkus priekšmetus (senlaicīgas gleznas, grafikas, skulptūras, svečturus, porcelāna un stikla izstrādājumus u. c.) apdrošina to pilnā faktiskā vērtībā praktiski visiem bojāejas, bojājumu vai nozagšanas gadījumiem.

Juvelieru un citus dārgmetāla vai dārgakmeņu izstrādājumus apdrošina tikai to nozagšanas gadījumam to faktiskās vērtības robežās, bet ne vairāk par 2 000 rubļiem.

Kolekcijas, unikālus un antīkus priekšmetus apdrošina, ja ir kompetentas organizācijas attiecīgs apstiprināts novērtējums. Apdrošināšanas maksājumi, kas jāmaksā, noslēdzot šo līgumu, ir 1 procents no apdrošinājuma (novērtējuma) summas.

GALVENĀ VALSTS APDROŠINĀŠANAS PĀRVALDE
LPBS AĢENTORA «LATVIJAS KOOPERĀCIJAS REKLĀMA»

VILĀNU 41. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

1988. — 1989. mācību gadā uzņem jauniešus ar astoņpadsmitgadīgo izglītību apmācīšanai par

— elektromontieriem — elektroiekārtu apkalpošanai un remontam. Vienlaikus audzēkņi apgūst šofera specialitāti.

Mācību ilgums — 3 gadi. Ar vidējo un astoņpadsmitgadīgo izglītību uzņem jauniešus apmācīšanai par

— elektromontieriem — lauku elektrifikācijas tīklu un sakaru tīklu apkalpotājiem.

Mācību ilgums — 1 gads. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Nodarbību sā-

kums — 1. septembrī.

Skolā iestājoties, jāiesniedz šādi dokumenti:

— dokumenti par izglītību, medicīniskā izziņa (086/y veidlapa),

— izziņa no dzīves vietas par ģimenes sastāvu, raksturojums,

— 6 fotokartītes (3x4 cm),

— dzimšanas apliecību vai pasi uzrāda personīgi.

Audzēkņi saņem stipendiju, skolā ir kopmītne un ēdnīca.

Skolas absolventi strādā enerģētikas un elektrifikācijas uzņēmumos.

Skolas adrese: 228150, Viļānos, Kultūras laukumā 1, tālrunis 62150.

LĀIDZES SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam

— skaitļošanas un uzskaites darbu mehanizācijas specialitātē ar darba profesijām — mašīnrakstītājs,

ESM tehniķis, taustiņu mašīnu operators (jauniešiem).

— skaitļošanas mašīnu remonta tehniķis — elektromehāniķis (jauniešiem).

Mācību ilgums pēc astoņpadsmitgadīgās skolas — 3 gadi 6 mēneši. pēc vidusskolas — 2 gadi 6 mēneši.

Audzēkņus uzņem bez iestājkārtībām. Dokumenti jāie-

sniedz līdz 9. jūlijam. Uzņemšana notiks 12. jūlijā.

Jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums,

— izglītības apliecība (origināls), raksturojums,

— 4 fotokartītes (3x4 cm), izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

— no saimniecībām un uzņēmumiem komandētājiem — norīkojums uz veidlapas.

Iesniedzot dokumentus, jāuzrāda pase vai dzimšanas apliecība. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumam ir kopmītne, darbojas kopsalds.

Tehnikuma adrese: 229580, Talsu rajonā, Laidzē. Tālruni: 16250, 16347, 16100.

JAUNAGLONAS

58. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

1988. — 1989. mācību gadā uzņem audzēkņus apmācīšanai šādās specialitātēs:

— plaša profila traktorists mašīnists, C kategorijas autovadītājs (spēj veikt arī remontatslēdznieka pienākumus), mācību ilgums 3 gadi;

— pavārs, mācību ilgums 3 gadi;

— lauku celtniecības meistars, mācību ilgums 2 gadi;

— traktorists mašīnists (uzņem no 16.5 gadu vecuma), mācību ilgums 1 gads;

— mehanizētās slaukšanas operators, mācību ilgums 1 gads;

— maizes cepējs, miklas sagatavotājs, miklas sadales mašīnu mašīnists (mācību ilgums 3 gadi);

— autoremontatslēdznieks, B, C kategorijas autovadītājs (mācību ilgums 1 gads).

Mācības latviešu un krievu valodā. Mācību laikā audzēkņus apgādā valsts. Sekmīgiem audzēkņiem maksā stipendiju — 10 rubļu mēnesī. Mehanizētās slaukšanas operatoriem stipendiju maksā lauku saimniecības. un tā ir līdz 100 rubļu mēnesī.

Skolas adrese: Preiļu rajons, Jaunaglonas, 58. profesionāli tehniskā vidusskola. Tālruni: 65721 un 65743.

Līvānu pilsētas kultūras namā

PENZAS

DRAMAS TEĀTRA

VIESIZRADES

19. jūlijā plkst. 10.30 — izrāde bērniem — pasaka «Jemēlas laime»,

plkst. 20.00 — muzikāla komēdija «Mirandolina».

22. jūlijā plkst. 20.00 — SĪGULDAS ESTRĀDES ANSAMBLĀ koncerts.

Bīlešu pārdošana — kultūras nama otrajā stāvā. Pieņem kolektīvus pieteikumus.

Lai miers manai akai,
Kur veldzi es smēlu,
Lai miers manai krūzei,
No kuras es dzēru,
Lai miers maniem bērniem,
Zem kuriem es stāju,
Lai miers manai zemei,
Pa kuru es gāju.

(M. Bārbale)

Dzīlās sērās pazīoļiem, ka
gada 8. jūlijā miris Lielā Tēvijas kara invalīds un darba veterāns, partijas biedrs no 1952. gada PĒTERIS STANISLAVA d. BRŪVERS. Izsakām visdziļāko līdzjūtību viņa tuviniekiem. Kolhoza «Dzintars» valde, partijas pirmorganizācija, kara un darba veterānu padome

Jā, no tālumiem
Tikai šis tālums
Vistālākais.
Tikai pēc šķiršanās šis
Nekad vairs tikšanās nav.

(O. Vācietis)

Skumstam līdzī Līdijai Stepanovai sakarā ar VIRA traģisko nāvi.

Indānu kompleksa kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀZEPĀ IVANĀNA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Preiļu rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības kolektīvs

Vēl jau spēka gadi kalnā sauca,
Saulē norietēja dienas vidū.
Vēl jau nodomi kā bērzi

plauka —

Tagad atmiņas kā sniegi lido.

(E. Rumba)

Izsakām dziļu līdzjūtību Antonīnai Ivanānei sakarā ar VIRA nāvi.

Preiļu vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

„LEŅINA KAROVS»

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996,

atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 278400 Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 13 977 eks. (latv. val. 9 946 eks., krievu val. 4 031 eks.).

Indekss 68169.
Pas. 1126.